Zulmedilerek Hapse Atılanın Açlık Grevi Yapması Câiz midir?

Fazîletli Şeyh Abdurrahmân b. Nâsır el-Berrâk'a soruldu:
Soru: Bir adamı yahûdîler zulüm ve düşmanlık ile hapse attılar. O da açlık grevine başladı. Bu yaptığı câiz midir? Eğer bu şekilde ölürse intihâr etmiş mi sayılır? Bu durumda sabretmesi mi vâcibtir? Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın.
Cevap: Hamdlerin tamamı tek başına Allah'ın hakkıdır. Allah'ın salât ve selâmı kendisinden sonra nebî gelmeyecek olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e olsun. Bundan sonra:
Allah teâlâ şöyle buyuruyor: 'Kendinizi öldürmeyin. Muhakkak ki Allah size karşı çok merhametlidir.' (Nisâ, 29) Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurmuştur: 'Her kim dağdan atlayıp kendisini öldürürse, ebediyyen cehennem ateşinin içine düşecektir. Her kim zehir içer de kendisini öldürürse, zehri eline alacak, ebediyyen cehennem ateşi içerisinde onu yudumlayacaktır. Her kim de bir demir parçası ile kendisini öldürürse, o demiri cehennem ateşi içerisinde ebediyyen karnına saplayacaktır.' Bu hadîsi Buhârî ve Muslim, Ebû Hurayra'dan rivâyet etmişlerdir. Bu hadîs Ehl-i Sünnet indinde, tevbe ve tevhîd delîlleri ile mukayyed olan vaîd hadîslerindendir. Bu da, insanın kendisini öldürmesinin büyük günahların en büyüklerinden olduğuna delâlet eder. Hatta genel olarak kendisini öldürmesi başkasını öldürmesinden bile -başkasını öldürmek en büyük günahlardan olsa da- daha büyük bir günahtır.Her kim yaşamını kendisiyle devam ettirebileceği yemeden içmeden kendi ihtiyârıyla ölünceye kadar uzak durursa intihar etmiştir. Başkasının yiyip içmesine onu öldürünceye kadar engel olan kişi kısâs gerektirecek şekilde nasıl kâtil sayılıyorsa, o da kâtildir. Buna binâen hapisteki bazı kimselerin kendilerine zarar verecek şekilde yaptıkları açlık grevi harâmdır.Eğer bu ölüme götürecek olursa intihar etmiş olur. Herhangi bir kimsenin de onu bu greve cesaretlendirip yardımda bulunması câiz değildir. Çünkü bu, günah ve düşmanlık adına yardımlaşmaya girer. Aksine ona nasihat edip yaptığından ötürü onu kınaması gerekir. Bunu yapmasına müsâade etmemelidir. Onu hapsedenler, onun böyle bir şey yapmasından hoşlanmazlar, o da bu açlık grevini onlara karşı inatçılık olarak yapıyor. Böylece onu hapse atanların üstünde -denildiği gibi- bir baskı oluşturmuş oluyor. Ancak çoğu zaman bu bir işe yaramaz. Aksine zararı sahibine geri döner. Hapis, sabırlı olmayı gerektiren diğer musîbetler türünde bir musîbettir. Hapse düşen kimsenin yapması gereken Allah'ın kaderine karşı sabırlı olmasıdır. Oradan kurtulmak uğruna harâm olan bir sebebi kullanması câiz olmaz. Buna göre zulüm ile hapsedilmiş kişi şu iki açıdan bakıp değerlendirmelidir:Birincisi onun hapse atılması Allah'ın kaderi iledir, ona da sabretmek, sevâbını ummak ve Allah'ın kazâsına râzı olmak düşer. Böylece onun için bu, hayır olur.İkincisi ise onu oraya atan zâlimin fiili cihetinden bakmasıdır. Bu durumda da ona düşen bu zulmü meşrû sebeplerden bir sebep ile gücü yettiği ölçüde kendisinden uzaklaştırmasıdır.
Zâlimle inatlaşarak ölene ya da ölmeye yakın bir vakte kadar açlık grevi ile zulme karşı direnmenin, bu asırda müslümanlar arasına kâfirlerden giren bir âdet olduğu bilinmeyen bir şey değildir. Oysa islâm târihinde âlimlerden ve sâlihlerden pek çok kimse hapis ve işkence ile imtihân edilmesine rağmen, onların bu işkencelerden kurtulmak için açlık grevini vesîle edindikleri aktarılmamıştır. Tam

aksine onlar sabrediyorlar ve başlarına gelen ezâ ve zararların kolayına gelenlerini mübah sebepler dâiresinde engel oluyorlardı. Vâcip olan da bu ve başka mes'elelerde bu ümmetin selefinden mü'mînlerinin yoluna ittibâ etmektir. Allah'tan, müslümanların esirlerini kâfirlerin ve zâlimlerin ellerinden kurtarmasını ve müslümanların hallerini ıslâh etmesini isteriz. Allahu a'lem. Allah Nebîmiz Muhammed'e salât ve selâm etsin.
Kaynak:
http://albarrak.islamlight.net/index.php?option=com_ftawa&task=view&id=6373